

Δεύτερο Μήνυμα

Ο Θεός, ο Άνθρωπος και ο Σατανάς

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ιωβ 1:6-12, 2:1-7,

Μτ 12:26, Εβρ 2:14, Ρωμ 16:20, Απ 12:5, 7-11

I. Όλη η Αγία Γραφή αποτελεί μια καταγραφή των πραγμάτων που σχετίζονται με τον Θεό, τον άνθρωπο και τον Σατανά. Επομένως, κατά την ανάγνωση της Αγίας Γραφής, χρειάζεται να γνωρίζουμε όχι μόνο τα πράγματα σχετικά με τον Θεό και τον άνθρωπο, αλλά και σχετικά με τον Σατανά—Γεν 1:1, 26-28, 3:1, 4, 15, Ησ 14:12-14, Ιεζ 28:12-19:

- A. Ο Σατανάς ήταν ένας άγγελος, ένα χρισμένο Χερούβ, που δημιουργήθηκε από τον Θεό πριν από τη δημιουργία της γης. Ήταν πιο ψηλά απ' όλους τους αγγέλους— Ιεζ 28:12-15, Ιωβ 38:4-7:
 - 1. Ο Σατανάς ήταν ο Εωσφόρος, ο γιος της αυγής (Ησ 14:12), ένας από τους πρώτους αγγέλους που δημιουργήθηκε από τον Θεό κατά την «αυγή» του σύμπαντος, και που ορίστηκε από τον Θεό ως κεφαλή όλων των αγγέλων (Ιεζ 28:14, Ιδ 9).
 - 2. Το χρισμένο Χερούβ ορίστηκε από τον Θεό να κυριαρχεί σε όλο το προ-Αδαμικό σύμπαν (Ακ 4:6). Το χρισμένο Χερούβ ήταν πιο κοντά στον Θεό (από κάθε άλλο πλάσμα), έχοντας και βασιλεία και ιεροσύνη. Κατείχε την ύψιστη θέση στη δημιουργία του Θεού (Ιεζ 28:13).
- B. Η εξέγερση του Σατανά κατά του Θεού αποκαλύπτεται στον Ησαΐα 14:13-14 και στον Ιεζεκιήλ 28:15-18:
 - 1. Ο Σατανάς εξεγέρθηκε κατά του Θεού λόγο της υπερηφάνειας στην καρδιά του. «Η καρδιά του υψώθηκε, εξαιτίας της ωραιότητάς του»—Ησ 14:13-14, Ιεζ 28:17.
 - 2. Η πρόθεση του Σατανά ήταν να εκθρονίσει την εξουσία του Θεού και να υψώσει τον εαυτό του για να γίνει όμοιος με τον Θεό. Με την εξέγερσή του, ο Σατανάς ήθελε να φτάσει στο ίδιο επίπεδο με τον Θεό—Ησ 14:13.
- Γ. Εξαιτίας της εξέγερσής του, ο Σατανάς έγινε ο αντίδικος του Θεού, ο εχθρός Του— Ζαχ 3:1-2; Απ 12:9α, 20:2α:
 - 1. Σατανάς σημαίνει αντίδικος. Ως αντίδικος του Θεού, ο Σατανάς αντιτίθεται στον Θεό—Ιωβ 1:7, 12, 2:1, 6, Απ 20:2.
 - 2. Η λέξη «εχθρός» αναφέρεται στον αντίπαλο που είναι έξω από τη βασιλεία του Θεού, ενώ ο «αντίδικος» αναφέρεται στον αντίπαλο που είναι μέσα στη βασιλεία του Θεού.
 - 3. Ο Σατανάς δεν είναι μόνο ο εχθρός του Θεού έξω από τη βασιλεία Του, αλλά και ο αντίδικος του Θεού μέσα στη βασιλεία Του, ο οποίος εναντιώνεται στον Θεό.

II. Το σκηνικό στον Ιώβ 1 και 2 απεικονίζει δύο συμβούλια, που λαμβάνουν χώρα στον ουρανό, σχετικά με τον Ιώβ—Ιώβ 1:6-12, 2:1-7:

- A. Λόγω της αγάπης του για τον Ιώβ, ο Θεός πραγματοποίησε δύο συμβούλια στους ουρανούς για να μιλήσει υπέρ του Ιώβ—Ιώβ 1:6, 2:1.
- B. «Οι γιοι του Θεού ήρθαν να παρασταθούν μπροστά στον Κύριο, κι ανάμεσα σ' αυτούς ήρθε και ο σατανάς»—Ιώβ 1:6, 2:1, 38:7, βλ. Α' Βασ 22:19-23, Ψλ 89:5-8:
 - 1. Κατόπιν της εξέγερσής του ενάντια στον Θεό, ο Σατανάς κατακρίθηκε από τον Θεό και μάλιστα καταδικάστηκε απ' Αυτόν—Ησ 14:12-15, Ιεζ 28:12-19.
 - 2. Το δικαίωμα του Σατανά να έρθει στην παρουσία του Θεού δεν έχει ακόμη αφαιρεθεί απ' αυτόν—βλ. Απ 12:10.
- Γ. Κατά τη σοφία και την κυριαρχία Του, ο Θεός δεν εκτέλεσε την κρίση Του πάνω στον Σατανά, αλλά έδωσε στον Σατανά περιορισμένο χρόνο προκειμένου να κάνει κάτι, που χρειαζόταν για να καλυφθεί κάποια αρνητική ανάγκη για την εκπλήρωση της οικονομίας του Θεού:

1. Ο Θεός δεν θα μπορούσε και δεν θα ήθελε να ζητήσει κάποιον από τους εξαιρετους αγγέλους Του να κάνει αυτό που χρειαζόταν για να βλάψει τον Ιώβ, έτσι ώστε να τον απογυμνώσει απ' όλα τα άλλα για να γίνει πλήρης από τον Θεό—Ιωβ 1:1, 8, 11-12, 2:3-7.
2. Ο Σατανάς ήταν ο μοναδικός στο σύμπαν που ήταν σε θέση να εκπληρώσει την πρόθεση του Θεού να απογυμνώσει τον Ιώβ από τα υπάρχοντά του και τα ηθικά επιτεύγματα—Ιωβ 2:3.
3. Το σκηνικό στα κεφάλαια 1 και 2 του Ιώβ μάς δείχνει ότι ο Σατανάς παραμένει ελεύθερος σκόπιμα, ώστε να χρησιμοποιηθεί από τον Θεό ως ένα φρικτό εργαλείο που πραγματοποιεί τη σοβαρή αντιμετώπιση του αγαπητού λαού Του—βλ. Ακ 22:31-32.

III. Ο Σατανάς έχει το βασίλειό του, την εξουσία του σκότους—Μτ 12:26, Πραξ 26:18, Κολ 1:13:

- A. Ο Σατανάς έχει την εξουσία του (Πραξ 26:18) και τους αγγέλους του (Μτ 25:41), που είναι οι υποδεέστεροί του, ως οι αρχές, οι εξουσίες, οι κοσμοκράτορες του σκότους τούτου του αιώνα. Έτσι, ο Σατανάς έχει το δικό του βασίλειο, την εξουσία του σκότους (Κολ 1:13).
- B. Ο Σατανάς είναι ο κυρίαρχος του κόσμου και ο άρχοντας της εξουσίας του αέρα—Ιω 12:31, Εφ 2:2:
 1. «Το πνεύμα» (Εφ 2:2), σε παράθεση με τον άρχοντα της εξουσίας του αέρα, αναφέρεται στη συνολική δύναμη, το σύνολο όλων των κακών αγγελικών αρχών όπου ο Σατανάς κυριαρχεί.
 2. Όταν ήμασταν νεκροί, εξαιτίας των παραβάσεων και των αμαρτιών (Εφ 2:1), περπατούσαμε «σύμφωνα με το πλιτέυμα του κόσμου τούτου» (εδ. 2), τη σύγχρονη εμφάνιση, την τωρινή πορεία του κόσμου, που είναι το σατανικό σύστημα.
 3. Οι αρχές, οι εξουσίες και οι κοσμοκράτορες του σκότους είναι οι επαναστάτες άγγελοι, που ακολουθούν τον Σατανά στην εξέγερσή του ενάντια στον Θεό, και που τώρα εξουσιάζουν στα επουράνια επάνω σε όλα τα έθνη του κόσμου—Δν 10:20.
 4. Αυτό υποδεικνύει ότι ο διάβολος, ο Σατανάς, έχει το βασίλειό του στο οποίο κατέχει την ύψιστη θέση, πάνω απ' όλους τους επαναστάτες αγγέλους.

IV. Διαμέσου της διακονίας Του πάνω στη γη και του θανάτου Του στον σταυρό, ο Κύριος Ιησούς κατέκτησε τη νίκη ενάντια στον Σατανά—Α' Ιω 3:8, Μτ 27:51-53, Κολ 2:14-15, Εβρ 2:14:

- A. Στην επίγεια διακονία Του ο νικηφόρος Χριστός νίκησε τον διάβολο και κατέστρεψε τα έργα του—Μτ 4:1-11, Α' Ιω 3:8:
 1. Για να εκτελέσει τη διακονία Του για τη βασιλεία των ουρανών, ο Κύριος Ιησούς έπρεπε να νικήσει τον εχθρό του Θεού, τον διάβολο, τον Σατανά—Μτ 4:1, 11:
 - α. Αυτό έπρεπε να το κάνει ως άνθρωπος. Έτσι, αντιστάθηκε ως άνθρωπος για να αντιμετωπίσει τον εχθρό του Θεού—Μτ 4:6-7.
 - β. Ο πειρασμός του διαβόλου για τον πρώτο άνθρωπο, τον Αδάμ, ήταν επιτυχής. Ο πειρασμός του για τον δεύτερο άνθρωπο, τον Χριστό, ήταν μια απόλυτη αποτυχία—Μτ 4:11.
 2. Με τη διακονία του πάνω στη γη, ο Κύριος Ιησούς κατέστρεψε τα έργα του διαβόλου—Α' Ιω 3:8:
 - α. Στην Α' προς Ιωάννου 3:8 η λέξη «λύση» στο πρωτότυπο κείμενο μπορεί επίσης να αποδοθεί ως «ακυρώνω» ή «διαλύω».

- β. Γι' αυτόν τον σκοπό φανερώθηκε ο Υιός του Θεού, έτσι ώστε να ακυρώσει και να καταστρέψει τις αμαρτωλές πράξεις του διαβόλου, δηλαδή να καταδικάσει στη σάρκα, μέσω του θανάτου Του στον σταυρό, την αμαρτία που πηγάζει από τον πονηρό. Έτσι, κατέστρεψε τη δύναμη της αμαρτίας, την αμαρτωλή φύση του διαβόλου, και σήκωσε τόσο την αμαρτία όσο και όλες τις αμαρτίες—Ρωμ 8:3, Εβρ 2:14, Ιω 1:29.
- B. Με τη σταύρωσή Του, ο νικηφόρος Χριστός έριξε τον άρχοντα αυτού του κόσμου, κατέστρεψε τον διάβολο, απογύμνωσε τις αρχές και τις εξουσίες, και κατήργησε τον θάνατο—Ιω 12:31, Μτ 27:51, Εβρ 2:14, Κολ 2:15, Β' Τιμ 1:10:
1. Με το έργο Του πάνω στον σταυρό, ο Χριστός έριξε τον άρχοντα αυτού του κόσμου και έκρινε τον κόσμο—Ιω 12:31:
 - α. Ο άρχοντας αυτού του κόσμου ρίχτηκε όταν το έργο του Χριστού, δια του θανάτου Του, έριξε τον Σατανά. Ταυτόχρονα, κρίθηκε το παγκόσμιο σύστημα που σχετίζεται με τον Σατανά—Α' Ιω 5:19.
 - β. Η βάση της εξέγερσης του Σατανά κλονίστηκε και τα οχυρά του επίγειου βασιλείου του διαλύθηκαν—Μτ 27:51.
 2. Με τη σταύρωσή Του, ο Χριστός κατέστρεψε τον διάβολο—Εβρ 2:14:
 - α. Στην προς Εβραίους 2:14 το ρήμα «καταργήσε» μπορεί επίσης να αποδοθεί ως μηδενίζω, αναιρώ, απαλλάσσω, εξαλείφω, ακυρώνω ή αποβάλλω.
 - β. Στην ανθρώπινη φύση Του και μέσω του σταυρικού Του έργου, ο Χριστός κατέστρεψε τον διάβολο—Ιω 3:14.
 3. Με το έργο Του στον σταυρό, ο Χριστός απογύμνωσε τις αρχές και τις εξουσίες, τις καταντρόπασε δημόσια, και θριάμβευσε εναντίον τους με τον Θεό—Κολ 2:15.
 4. Με το έργο Του στον σταυρό, ο Χριστός κατήργησε τον θάνατο, αναιρώντας τον, δια του θανάτου Του που καταστρέφει τον διάβολο (Εβρ 2:14) και της ανάστασης που εξαφανίζει τον θάνατο (Α' Κορ 15:52-54)—Β' Τιμ 1:10.
- Γ. Μέσα από το ευαγγέλιο της βασιλείας, ο Θεός φέρνει τους ανθρώπους υπό την κυριαρχία της ουράνιας εξουσίας, ώστε να γίνουν η βασιλεία Του, όλοι όσοι κυβερνούνται από την εξουσία Του—Μτ 24:14, Απ 1:5-6.

V. Ως πιστοί εν Χριστώ Ιησού και ως τέκνα Θεού, πρέπει να μάθουμε να είμαστε νικηφόροι εν Χριστώ ενάντια στον Σατανά—Εφ 6:12, Α' Πε 5:8-9, Α' Ιω 5:18:

- A. Δεν πρέπει να αγνοούμε τα νοήματα του Σατανά—Β' Κορ 2:11:
1. Η αρχαία λέξη «νοήματα» υποδηλώνει σχέδια, πλοκές, διατάξεις, τεχνάσματα, προθέσεις, σκοπούς.
 2. Ο πονηρός, ο Σατανάς, βρίσκεται και εργάζεται στο παρασκήνιο σε όλα τα πράγματα, ακόμα και στην εκκλησιαστική ζωή.
- B. Πρέπει να ντυθούμε την πανοπλία του Θεού, ώστε να είμαστε σε θέση να σταθούμε ενάντια στα στρατηγήματα του διαβόλου—Εφ 6:11:
1. Ο διάβολος δεν έχει μόνο πονηρές προθέσεις, αλλά και δόλια στρατηγήματα, προκειμένου να εκπληρώσει τις προθέσεις του. Αυτά τα στρατηγήματα είναι οι πονηρές πλοκές του.
 2. Όταν ντυθούμε την πανοπλία του Θεού, έχουμε τη δυνατότητα να σταθούμε ενάντια στα στρατηγήματα του διαβόλου—Εφ 6:11.
 3. Ένα από τα στρατηγήματα του Σατανά ενάντια στους αγίους του Υψίστου είναι να τους φθείρει (Δν 7:21, 25). Όταν δούμε ότι ο Σατανάς μάς φθείρει, θα έχουμε τη δύναμη να υπομένουμε και να αντιταχθούμε στις τακτικές του που μας φθείρουν.
- Γ. Πρέπει να αγρυπνούμε ενάντια στον αντιδικό μας, τον διάβολο, ο οποίος «περιτριγυρίζει, σαν ωρυόμενο λιοντάρι, ζητώντας ποιον να καταπιεί»—Α' Πε 5:8:
1. Το να είμαστε αγρυπνοί σημαίνει να είμαστε σε εγρήγορη, όπως στον πόλεμο ή όπως με τους στρατιώτες στα σύνορα.

2. Η λέξη «αγρυπνήστε» στην Α' Πέτρου 5:8 υποδηλώνει μάχη. Εμπλεκόμαστε σ' έναν πόλεμο και πρέπει να είμαστε σε εγρήγορση.
3. Εάν είμαστε σε εγρήγορση, θα αντισταθούμε ενάντια στον αντίδικό μας, μένοντας στερεοί στην πίστη μας—Α' Πε 5:9:
 - α. Το να αντιστεκόμαστε δεν σημαίνει να εναντιωνόμαστε ούτε να παλεύουμε, αλλά να μένουμε στερεοί, σαν βράχοι, πάνω στη βάση της πίστης μας, μπροστά στον ωρούμενο διάβολο.
 - β. Η «πίστη σας» στην Α' Πέτρου 5:9 αναφέρεται στην υποκειμενική πίστη των πιστών, την πίστη στην προστατευτική δύναμη του Θεού και στη στοργική φροντίδα Του.
- Δ. Ο καλύτερος τρόπος για να είμαστε νικηφόροι ενάντια στον Σατανά είναι να ζούμε στο αναμιγμένο πνεύμα—Α' Κορ 6:17, Α' Ιω 5:18:
 1. Υπάρχει μόνο ένα μέρος που ο Σατανάς δεν μπορεί να εισβάλει: το πνεύμα μας—Β' Τιμ 4:22.
 2. Το αν είμαστε υπό την εξουσία του Σατανά δεν καθορίζεται από τα πράγματα που κάνουμε, αλλά από το αν είμαστε στο πνεύμα ή στη σάρκα—Γαλ 5:16-17.
 3. Εφόσον παραμένουμε στο αναμιγμένο πνεύμα, θα φυλασσομάστε και ο Σατανάς δεν θα έχει πρόσβαση σε μας—Α' Κορ 6:17, Α' Ιω 5:4-5, 18-21.

VI. «Ο Θεός της ειρήνης θα συντριψει γρήγορα τον σατανά κάτω από τα πόδια σας»—Ρωμ 16:20:

- A. Η συντριβή του Σατανά σχετίζεται με την εκκλησιαστική ζωή, που είναι το ισχυρότερο μέσο με το οποίο ο Θεός υπερνικά τον Σατανά—Ρωμ 16:20, 1, 16β.
- B. Η κτητική αντωνυμία «σας» στην προς Ρωμαίους 16:20 είναι στον πληθυντικό. Αυτό υποδεικνύει το Σώμα—Ρωμ 12:5:
 1. Η προς Ρωμαίους 16 δεν αναφέρεται στο παγκόσμιο Σώμα, αλλά στην τοπική και πρακτική έκφραση του Σώματος.
 2. Η αντιμετώπιση του Σατανά είναι ζήτημα του Σώματος, και όχι των μεμονωμένων πιστών.
 3. Ο Σατανάς μπορεί να συντριφτεί μονάχα κάτω από τα πόδια της πρακτικής έκφρασης του Σώματος στις τοπικές εκκλησίες—Ρωμ 12:5, 16:1, 4, 16β.
 4. Μόνο όταν έχουμε μια σωστή τοπική εκκλησία, ως την πρακτική έκφραση του Σώματος, ο Σατανάς συντριβεται κάτω από τα πόδια μας—Ρωμ 16:20.
- Γ. Είναι σημαντικό ότι Εκείνος που συντριβει τον Σατανά κάτω από τα πόδια μας είναι ο Θεός της ειρήνης—Ρωμ 16:20:
 1. Ο Θεός της ειρήνης είναι ο Αγιάζων. Ο αγιασμός Του φέρνει ειρήνη—Α' Θεο 5:23.
 2. Όταν ο Θεός μάς αγιάζει ολοκληρωτικά από μέσα, έχουμε ειρήνη με Αυτόν και με τον άνθρωπο από κάθε άποψη— Α' Θεο 5:13, Ρωμ 6:19, 22, Εβρ 13:12.
 3. Η ειρήνη του Θεού διαφυλάσσει τις καρδιές μας και τα διανοήματά μας επειδή ο Θεός της ειρήνης φρουρεί τις καρδιές και τα διανοήματα στον Χριστό, κάνοντάς μας ήρεμους και γαλήνιους—Φιλ 4:7.

VII. Κατόπιν της αρπαγής του αρσενικού παιδιού στον θρόνο του Θεού, θα γίνει πόλεμος στον ουρανό, ο Σατανάς και οι άγγελοί του θα ριχθούν στη γη, και η βασιλεία του Θεού θα φανερωθεί—Απ 12:5, 7-11:

- A. Το αρσενικό παιδί αποτελείται από τους νικητές, οι οποίοι στέκονται εκ μέρους της εκκλησίας, παίρνουν τη θέση την οποία θα έπρεπε να πάρει ολόκληρη η εκκλησία, και κάνουν το έργο της εκκλησίας—Απ 2:7β, 11β, 12:5:
 1. Το αρσενικό παιδί εμπλέκεται πάντα στη μάχη ενάντια στον εχθρό του Θεού, τον Σατανά, που λαμβάνει χώρα συνεχώς πάνω στη γη.

2. Ο ουρανός περιμένει την άφιξη του αρσενικού παιδιού, των νικητών, ώστε να μπορεί να διεξαχθεί πόλεμος για να ριχτεί ο Σατανάς απ' τον ουρανό:
 - α. Ο πόλεμος που κάνουν οι πιστοί που υπερνικούν ενάντια στον Σατανά είναι στην πραγματικότητα η εκτέλεση της κρίσης του Κυρίου ενάντια στον Σατανά—Ιω 12:31.
 - β. Εν τέλει, μέσω της μάχης που θα δώσουν, ο Σατανάς θα ριχθεί από τον ουρανό—Απ 12:8-9.
- B. Ο διάβολος, ο κατηγορός, κατηγορεί τώρα τους πιστούς ενώπιον του Θεού ημέρα και νύχτα. Αλλά οι νικητές πιστοί που αποτελούν το αρσενικό παιδί, οι οποίοι εναντιώνονται και συκοφαντούνται από τον εχθρό του Θεού, τον Σατανά, τον υπερνικούν—Απ 12:10-11:
 1. Τον υπερνικούν «με το αίμα του Αρνίου»—Απ 12:11α:
 - α. Το αίμα του Αρνίου, που είναι για τη λύτρωσή μας, μας καλύπτει ενώπιον του Θεού απ' όλες τις εναντίον μας κατηγορίες του διαβόλου και μας δίνει τη νίκη κατά του διαβόλου.
 - β. Πρέπει να εφαρμόσουμε το αίμα του Αρνίου κάθε φορά που αισθανόμαστε την κατηγορία του διαβόλου—Ρωμ 3:25, Α' Ιω 1:7.
 2. Τον υπερνικούν «με τον λόγο της μαρτυρίας τους»—Απ 12:11β:
 - α. Ο λόγος της μαρτυρίας τους είναι ο λόγος που μαρτυρεί ότι ο διάβολος έχει κριθεί από τον Κύριο—Ιω 12:31, Εβρ 2:14.
 - β. Κάθε φορά που αισθανόμαστε την κατηγορία του διαβόλου, πρέπει να διακηρύττουμε, με τον λόγο που εκφέρουμε, τη νίκη του Κυρίου κατά του διαβόλου.
 3. Οι νικητές δεν αγαπούν την ψυχή τους (την ψυχική ζωή)—Απ 12:11γ:
 - α. Το να μην αγαπάμε την ψυχή μας αποτελεί τη βάση για να υπερνικήσουμε τον Σατανά, για τη νίκη μας ενάντια στον Σατανά.
 - β. Το ότι δεν αγαπάμε την ψυχή μας σημαίνει ότι είμαστε πρόθυμοι να παραδίδουμε την ίδια την ψυχή μας και ότι δεν νοιαζόμαστε για τη δική μας ψυχή—Μκ 8:34-35.
 - γ. Ο Σατανάς φοβάται μόνο ένα είδος ανθρώπων—εκείνους που δεν αγαπούν την ίδια τους την ψυχή—Απ 12:11γ.
- Γ. Το αρσενικό παιδί σχετίζεται με την πιο σημαντική οικονομική κίνηση του Θεού—Μτ 6:9-10, Απ 11:15, 12:10:
 1. Ο Θεός θέλει να βάλει τέλος σε αυτή την εποχή και να φέρει την εποχή της βασιλείας. Γ' αυτό πρέπει να αποκτήσει το αρσενικό παιδί ως όργανο της οικονομίας Του—Απ 12:5.
 2. Η αρπαγή του αρσενικού παιδιού θα βάλει τέλος στην εποχή της εκκλησίας και θα φέρει την εποχή της βασιλείας—Απ 12:5, 10.
 3. Η αρπαγή του αρσενικού παιδιού στον θρόνο του Θεού, η ρίψη του Σατανά στη γη, και η διακήρυξη στον ουρανό υποδηλώνουν ότι το αρσενικό παιδί θα φέρει τη βασιλεία στη γη. Αυτή είναι η μεγαλύτερη οικονομική κίνηση του Θεού—Απ 12:5, 9-10, 11:15.